

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Felelős szerkesztő: **Fehér János.**
Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabbán, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentúl minden megkezdett szögön 60 kralt több.
Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Routier ügyvédek és a Magyar Lapok Irodája” hirdetői irodája Budapest, Grassano-utca 1. szám.

Dr. Kostenszky Géza.

Bánt az az aggodalom, hogy nem anakronizmus-e ma a szivről beszélni? Ma, mikor ha akarunk is hinni, legalább is kételkedünk mindenben, igen, egy kicsit. A skepszis kora ez, amikor az ideálok hátterébe odaképzéjük az árnyékokat, hogy sötét körvonalakkal eltakarják a ragyogást. Mikor a napfényben is foltokat kutatunk és a szelid csillagok rezgését logaritmusokkal fejezzük ki. Lehet-e még ma a szivről beszélni?

Lehet, kell is.

Egy ember van itt előttünk, akinek a teste eloszlott, porrá vált, egyesült az örök anyafölddel. És minél próbb atomokká válik, a szive annál nagyobbra nő előttünk. Nem is embrenyi ember még, odáig nem nőhetett. Csak gyermek, az élet hajnalának rózsaszínével sima arcán, messzelátó kék szemében az égbolt derűjével s a tetlek vágyának tüzes lángjával. Oszlop, amelyik lángol és világít; zászló, amely az örökké szent három színnel lobog; egy dobogó sziv, amelynek minden dobbanása ugyanazt az egy imádságot ismétli szüntelen: Legyünk magyarok!

Pedig ő maga nem is volt magyar, vér szerint, név szerint nem. De a lelke, a honalapító lelke volt, telve szeretettel és rajongással minden iránt, ami a hazához tartozik. A kalászos rónák, a fenyőrengeteges bércek, hőmpölygő folyamok, bogarzó gulyák, a magyar föld minden bűvös-bajos csodaszépsége ott csengelt a lelkében, s megelevenítette, újra, meg újra végig küzdötte az ezeréves nemzet viszontagságainak minden történetét. A hazai föld kincse, a nemzet szenvedéseinek és örömeinek emléke, a sírva vigadó dal, s a zengő magyar szó összeolvadt benne és azok együtt teszik az ő hazaszerető magyar lelkét, a magyar szivét, olyan szivet, amely csak érzi azt a nagy, azt a legnagyobb dragságot, amit hazának nevezünk, de amit voltaképpen megfogni, elmondani sohasem tudunk.

Szerette a hazát, a magyar hazát és

nemzelet, a magyar szót és a magyar dalt, szerette a népet, annak örömet és bánatát, történetét dicsőségével és gyszával együtt. Hát hogy mondjam ezt ki másképpen? — Testestől — lelkestől magyar volt. A szive vérében volt ez az érzés, abban az érző központjában a szervezethez, amelyeket se regulálni, sem elhallgattatni nem lehet.

Más abban a korban racionálisan őrítgeti az örömek drága kelyhét, hajszolja az élet kínáló gyönyöreit s a léha muzsákat ölegeti. Az ő kezében áldomásphár — a hazaért, — gyönyöre a küzdés — a hazaért, — műsája: Emese, a haza, az édes haza, a magyar nemzet ősanja. Egész egyénisége, egész lelke a haza szent fogalmával telik el. Átkutatja a foliánsokat, amiken a nemzeti mult tragédiái és diadalmi fel vannak róva, számonszedi a nemzeti öröket és hibákat; szónokol, ír, veszekedik, dicsér és ócsárol, imádkozik, zászlót lobogtat, unalmas, száraz jegyzőkönyvekbe foglalja költői lendületét, dalol, magyaráz és dolgozik, — szakadatlanul. Igen, igen, tisztelt skeptikusok, voltak és vannak, — s reméljük: lesznek is — mindig emberek, akikben valamivel több van az isteni szikrából, mint az emberi állatból; férfiak, akik szivük mélyén ápolgatják az ideálokat, amik nélkül a nemzeti élet üres semmiség; tartalmatlan, léha anyagi élet volna. Dr. Kostenszky Géza azok közül való volt.

Borongó szemével hányszor tekintette végig e sötét hegyeket, melyek a magyar hazának északi határait körülölelik. Mint egy óriási gyűrű, úgy fognak körül bennünket. Egy idegen világ, amelyik a saját nevét se tudja kimondani! Festői, regényesen szép, de nem magyar! Aztán letekintet a Tisza-Dunaköz végtelen rónáira, s meglevte azok kültetésével, nekirontott a bérceknek, hogy azok sötétjét eloszlassa. Legyünk magyarok! Mekkora ábránd, mekkora vágy ez! S micsoda prometheusi lélekero kell ahhoz, hogy e feladattal szembe szálljon. Egy egész világot megváltoztatni.

A mesebeli lovakok sárkányokkal vias-

zkodtak. Hány sárkánnyal kellett ennek az ötödik aljegyzőnek megküzdenie? Elibe állott a fajgyűlölség, ami támadásnak, agyűtőznek nézte a kultura pislogó mécsesét. Majd a szegénység és a tudatlanság. Mit akar itt a sas — a bagolytanyán? Azt, hogy magyarok legyenek mindannyian. És fölemelt fővel, teli szívvvel, munkás, felgyűrt karokkal — haladt tovább. Bizony akadt még külföld sárkányokra is. Hányan voltak, akik szegyenlették, hogy az ötödik aljegyző után menjenek? Hány kicsinylő szó, hány gyanú, kifogás, vád, mennyi irigység, dölyf vetett neki gáncsot? Hányszor akarta az orszák kicsavarni kezéből a lobo-gót? S ezek még mind kisebb fenevadjai az emberi gyarlóságoknak. A legnagyobb sárkány az, amit nem lehet látni, csak érezni. Hogy alattomban mint mosolyognak ki egy-egy ilyen bolondos rájogott azok, akik már sokkal blazirtabbak, semhogy rajongani tudnának. — Mennyi gúnyt, elfojtott nevetést kellett elszenvednie. Mit érezhetett, mikor azok, akikre támogatására legjobban számított, akikre szükség volt, egy-egy felületes kifogással tértek ki a segítség elől? Hányszor kellett — az ügy érdekében — a koldus alázatosságával meghajlania fejét, azt a büszke, becsületet fejet, amire most a hálás és igazságos nemzedék borostyánkoszorít fon?

De az ő szive lángja csak égett tovább. Pedig ugyanacsak elegendő voltak, akik oltogatták. Az ócsárlásokra nem hallgatott, a kicsinylést nem szegyenlette. Egyik szemével észak szláv sivatágra, mássikkal a nagy magyar Álföld virágos magyar rónáira nézett, és — vitte a zászlót tovább, míg bent, a lelkében, jó magyar szivének a mélyén lángolt tovább a hazaszerető szent lángja, az a láng, ami élthet mindent, de el is pusztíthat mindent.

S elpusztította őt is. Örökké nem éghet semmi. Ilyen örökös lángban is arany is megolvad. A lángoslov elkézdett halaványulni, s egyszer összereszkadt. Hater ez estendő óta minden eszmének, minden igazságnak ez a sorsa a földön.

Meg a feltámadás.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

Fenyvesben.

Szép tavaszunk templomában
Imádkozni vágytam rég,
S bús szivemnek bánatára
Írt keresni, enyhülést.
S hogy a nap arany sugára
Lombszamaragból sátrát vont,
S a tavasz búváromorban
Milyem csókot reánk ont:
Im kijöttöm vágygyal, kéjjel,
S bársnyi szölye fogadott;
Ezer oszlop szerte-szétjél
Ékíti a templomot.
Szellő suttyog s édes szóval
A jó Istenről regél;
S a madárka is megszólal
S édes titokról beszél.
Lelkem pedig röpke szárnyon
Más világban kalandoz,
Más világban, messze tájon,
Amiről rég álmodoz.

Bánfi János.

Hajnalsugár.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája. —

(Vége.)

Utolso szavainál mintegy bátorításként gyöngöcsókot lehel homlokomra.

Ez aztán megnyitja ajkamat.

— Igen kis mamám, szeretem kegyedet, örülésig szeretem! Szeretem, mint hajnal a reggelt, virág a napot, madár az erdő, alam az éjjelt! Szeretem, mint mennybéli üdvömet, örök boldogságom, jobban, mint étemet! Szeretem asszonyom, oh én véghetetlenül szeretem kegyedet!

Arcom ruhája fodrai közé rejtem, mint áradat ömlik szavam forrón, telezszívvel, telelellekkel. Könnyem megnevdesíti ruháját, égő leheltemet újra megsárfítja.

Midőn kitombolom magam, kibeszélem panasza, kiöntöm szivemet, akkor veszem észre, hogy most meg az ő szeméből perog a könny sűrűn, sebesen hajamra. — Kis mamám! Kegyed sir! Megbántottam, megsértettem talán? Oh mondja, oh szóljon, mivel bántottam meg!?

Gyorsan kisiet a szomszéd szobába. Kisiet, kisuhan, én elköpedve állok.

Im zongora zendül, dal csendül ajakán. Tépi a szivet, mint a keserv, bús, szomorú, nyög, panaszol. Egy régi románc, végsőra ez:

Lennél-e kedvesem?
Igen! Igen!
Új hát az ölembel!
Oh nem! Nem, nem!
Már birja kezdetét?
Oh jaj! Igen!
Ah istenem, mit szenvedek!

Megértettem!

Hirtelen felpattan az ajtó s belép Howard magas, katonás alakja. Egy pillanatig döbbenet áll, aztán kitor.

— Mit keres ön itt? Feleljen nekem!

Hah! Öklöm göröcsöven szorult össze, idegem szinte megpattanak a gyűlölet hevetől. Ez az, kiért ő enyém nem lehet! Egy lépést teszek felé, sziszegve felelek.

— És ha nem felelek?

— Akkor én önt kidobom!

— S ha én dobom ki önt?

— Hah, ezer pokol! ordít az óriás, nekem rohan, hogy összetiporjon.

— James, az istenre! sikolt Berta s a szomszéd szobából kúnn teremre félje: mellére veti magát.

— Itt a saját hazamban!? Hol van a pisztolyom!?

Nejmet, mint konnyú lapdat dobja el s más szobába rohan.

Mint párduc ugrik utána Berta s villámgyorsan elfordítja a kulcsot. Meg föl sem ocsúdóm, midőn mar engem is kituszkolt a szobából. Alig érek le a lépcsőn, bentről egy iszonyú ordítás hallászik s mikor a kapu ajtót betenni akarom, egy dorrenés s egy gyölvő fűrődik hatam mögött a kapufélfába.

Másnap eltűnt az angol, vele tünt el szép nejce. Ez megérttem lelkileg, beteggő tőn testben, agy-tífuszba estem.

Hónapokig hevertem betegágyamban, végre győzött szívem természetem, meggyógyultam. Valóban? Így mondták az emberek, pedig, pedig...

Örökösen Berta képe lebegett előttem úgy, mint utóljára láttam, de a nóta, a mit akkor dalolt, az a kis románc, nem jutott eszembe. Tőm a fejemet.

Sajtságos ez. Akkor látjuk a fényt, mikor már kialudt; mintha a megdicsőülős glóriájában jobban ragyogna az a láng, aminek míg égelt, inkább éreztük a füstjét, mint a melegét.

A nyitrai temetőben domborul az a kicsiny halom, amelyik ezt a csupa — lúz embert eltakarja. Halópóra fölül a felvidéki hazafiak nemes szövetsége márványkövet állít és abba vérs be egy tisztelnevet, mely méltó arra, hogy jelszavá legyen ajkunkon; mert, aki ezt a nevet viselte, szerette a hazát és azért élt, az érte viott küzdelemben roskadt össze. Derékban törté kette a vihar, pedig erős cédrusa volt Libanonnak; még most is erős, ime, mikor már nincsen.

Hintsük be azt a halmot virággal, koszorúval. Álljuk körül a sirt, amelyben kifáradt szive elpihen, s levett kalappal zengjük el a dalt, a magyar dalt, az édes magyar dalt, mely az ő emléket dicsőíti. És fogjunk kezét valamennyien magyarok ennél a sirnál, s egyesüljünk arra a munkára, amiben az ő fiatal karja összetörtött; ragadjuk meg a zászlót, háromszínű szent jelvényét a magyar hazának, hogy a lelkesedéstől, mely szívünkben fellángol, dobogjan meg a halál földje és diadalmasan hirdesse az igazi feltámadást, hogy aki a hazájáért — a mi hazánkért — él, az nem hal meg soha, mert szelleme a sirt körül marad, tettekre intve az utódokat.

Lórczy György.

Nők és férfiak a sport terén.

— Irta: Kükemezey Árpád. —

Letűnő századunk igen sok új és nemes dolgot hagy a jövő nemzedék számára. Sok oly eszméket, melyeket ma még ketekelve fogad a társadalom, s a mit — sajnos — igen sokan szeretnek ma még a divat hőbortjának, szeszélyének nevezni; a jövő század fia azonban már bizonyára lelkesedni fognak azokért az eszmékért, melyek a jelen hadlok század hintett el az utókor számára.

A folyton működő, soha sem pihenő emberi ész a tudomány terén haladást, újítást hozott létre, de haladás észlelhető nemcsak a gépek és találmányok terén, hanem a sport, s főleg az igen udvós és aldas hatású embersport terén. Mer beiktart már azt régen, s a lombikja mellett analízis tudós sem tagadhatja meg, hogy az élet ezer küzdelmeiben, az elemekkel vívó örökös harcban nemcsak szellemi, de fizikai erejére is igen nagy szüksége van az embernek. És furcsán hangzik mégis, hogy az állam és a társadalom — különösen nálunk — csak az utóbbi időben kezd alaposan foglalkozni az ember-ananyag fejlesztése, a testgyakorlati ügy kérdéseivel.

Az általános védkötelezettséggel bíró államokban pedig a sport-élet apolasa aldas és nagy befolyást gyakorol az ember-ananyag fejlesztésére. És ez az oka, hogy külföldön már évek hosszú sora óta az embersportnak minden adata úgy a kormány, mint a társadalom kellően méltányolja és fejleszt. Mert hisz a katonai szolgálat sem egyéb, mint a különböző sport-nemek folytonos és rendszeres együttes gyakorlása. Mar most, a ki a katonai szolgálatot megelőzőleg is úzte a sport különféle nemeit, u. m. a vívaszt, lovagiaszt, futást, gyaloglaszt stb. úgy az bizonyára nem igen riad vissza a katonai szolgálat terhének elviselésétől sem.

Az állam és a társadalom kérésükül sok ezeket a dolozenként a különböző alfajtaq nemesbítségük elmozdítására: s különösen a lötenyésztést mozdítja

elő előnyösen a löversenyekkel. És a löversenyek rendezésével sikerült is a lötenyésztést iránt a társadalom mind-nem rétegeinek érdeklődését felkeltetni; úgy hogy ma már alig van nagyobb vidéki város, hol az évenk egy bizonyos szakában löversenyeket ne tartanának.

Ha az ember-ananyag fejlesztésére csak felényi áldozatot is hozna az állam és a társadalom, úgy bizonyára már nagy lendületet vett volna nálunk is az ember-sport, s ez által fajunk erősbödését sokkal előbbre vittük volna. Mar pedig ezen körülmény is megérdemel annyit, hogy betábozzon foglalkozzék vele úgy az állam, mint különösen a társadalom.

Készségükül már nálunk is tetteket intézkedések az állam részéről az ember-sport fejlesztése érdekében, különösen az utóbbi időben. Amde honi sportunk különösen az irányban vár fellendítésre, hogy ne csak az iskolai tornászra szorítottassék, hanem a felnőtt, megelöb korú, tehát már az iskolából kikerült ifjúság testedzésével is foglalkozzék. Mert a saját tapasztalat azt bizonyítja, hogy az iskolából kikerült ifjúságnak igen csekély része gondol arra, hogy szellemi képességeinek fejlesztésével egyenlő arányban növelje továbbra is fizikai erejét. Az orvosi tudomány pedig, de maga a tapasztalat is már rég bebizonyította, hogy az emberi test fejlődését mily hatalmas arányban mozdítja elő a torna és az atletikai gyakorlatok rendszeres üzése. És hogy fiatalagunk testi ereje mennyire el van hanyagolva, azt szomorúan tapasztaljuk különösen a sorozások alkalmával be nem vartak nagy számból. Pedig a testedzés, a torna és lovagiatekők már nálunk régi keletűek, tanuskodnak erről régebb irataink, történelmünk. Csakhogy abban az időben nem a német rendszerű tornaszatokat kultiváltak, hanem inkább a gyakorlati életben is értekesíthető sport-nemeket karolták fel.

A megelöb nehéz feladatra nem tesz különbséget, egyaránt harca szólítja az ifjúságot, a gyöngét úgy, mint az erőset, ez a harc pedig igénybe veszi nemcsak a szellemi, de a fizikai erőt is.

És őseink vajjon nem-e így küzdöttek lovag- és tornajatekaikon a cserkoszorúért? És gyakran megelöbiek birhatasáért is. Miért ne lennénk melöök őseinkhez, ragadjunk meg minden alkalmat arra, ami testi erőnk és ügyességünk fejlesztésére irányul.

Vajha hölgyeink is méltóan előleikhez, felköltenék fiatalagunkban a becsavagat a küzdelemre. Hisz vetelkedéseinkben már megjelenésük által is vonzó hatást gyakorolnak; hát ha még elsősebben és nagyobb elismerésben is részesítenék a férfias erőt és bátorságot. Pedig épen ö: a gyöngébb nem nagyon is raszorulnak az egész életen át a férfi erejére és támogatására.

A társadalom, a mely eddig bizony elég közömbös volt az embersport iránt, itt az ideje, hogy tegyen is valamit ennek érdekében. Ha a löversenyekért tud lelkesedni, miért ne tudna a társadalom saját erőnk produkálásán, az atletikai viadalokért is lelkesülni.

Szinte elszorult a melyekben gondolkodnak a lelke, ha végig tekint az új ezer év hajajalan ma fiatalagunk nagy részén. Micsoda vattába bujtattot, lézengő számalis, beteg alakok; hova sátnyú dicső Árpád vezér büszke taja! Nézzük meg, tegyünk összehasonlítást régi szoraink s képeinkkel, azután vegyük elő azokat a műzeumokban őrzött hatalmas feyvereket, ugyan fiatalasunk közül hany birna csak megmozdítani is, melyekkel pedig őseink egész hadjaratokat küzdöttek végig.

Hát biz ez így atgondolja nagyon szomorú, de még nincs elvesztve minden, az állam és a társadalom már megmozdult s tudatára kezd ébredni annak, hogy ifjúságunk testi erejének fejlesztésével is foglalkozni kell.

Hat hölgyeink, vajjon befogadhatók, beileneke-e a testgyakorlat, a sport keretebé? Bizonyára igen. Hisz századunkban annyit hangoztatják a nőemancipáció, hogy hölgyeink nagy része már is emancipálnak valja magát és ezt el is árulja nyitlan viseledéseoen, tetteiben és egész méltan, mert ugyan nem-e az általános nőemancipáció felé halad mindaz, a mi a nők érdekében történik. Ma már hölgyeink lehetnek csak úgy, mint a férfiak, egyetemi hallgatók, kinevezett

próbálom, nem tudom. Pedig meg kell tudnom! A betegségből hatmaradt idegesség, láz örökösen azt susogta fülembe, ha ez eszembe jut, ő is visszatér. Napokon át ténlenül heverek, levegőbe nezek mereven, feszese, összeszedem gondolatom, erőlettem memoriam, még se jut eszembe. Ha egy hang felötlik, talpra ugrom, még kezemmel homlokomat kapocsként szorítom, oda nyomom a falnak, hogy a bőr is lehorzsolódik róla, nem, nem, nem.

Végre csöndes mániava fejlődött bennem e román keresése. Örülök környezétek, Mar is érzem, mint vonul el szemem előt homályos felhő, midő minden kép megakad agyamban. Nem merek az utcarra se menni, vagy emberek közé lépni, azt gondolom, minden ember csak engem néz, leolvassák homlokomról a tebolynak lehet, újjal mutat mindenki rám, rémüldözve futnak előlem. Lassan, de biztosan haladok az örvény felé.

Egy félve elszökt barataim jöttek hozzám. Dr. Haraszth előadja, hogy egy amerikai művész, Hat-howay asszony érkezett a városba. Meg kell ragadni az alkalmat, jöteknycérra föl kell léptetni. Mivel pedig én tudok angolul, kérem hat föl én. Áldott fuk! Haraszth még nálam is jobban tudott, foglalkoztatni akartak!

Elváltaltam ép oly szivesen, vagy inkább egykedvűleg hallottam volia, ha azt mondják, ugorjam a kúba. Ok maguk öltözötenek fel, fejembe nyomják csünderem,

Eimentem a fogadóba; megtudakolom lakását s gépiesen, ionhan haladok föl az emeletre.

A miut a lépcsőkön fölelek, egyszerre ...!

Mintha mászás kalapács hullana melleure, hatrantorodom, agyambaz kapok s a nóta, az én nótam kiáltással azon szobába rohanok, honnan a dalom halasztott.

Dölteb me az ajtón, úgy estem a bennlévő éneklő lábaihoz. Nem néztem rá, mégis tudtam, hogy ő.

— Bertám, menyországom! Oh végre, végre mégis megelötek. Hol valál, hová tünel, hogy volt szived nekem ennyi kint okozni? Mennyit, de mennyit, nagyon sok szenvedtem am! Szenvedtem érted, szenvedtem miattad. Végre itt vagy, megtalaltalak! Több nem bocsátalak el, több el nem mehetsz! Úgy-e nem még, úgy-e nem, úgy-e itt maradsz angyalom!? A te szived jó, a te szived nemes, mért okoznál megint ennyi tenger kint!? Igen, igen! Itt maradsz! Latom, szemedből olvasom! Igen te itt maradsz, énnyem maradsz Bertám, csillagom, szivem szép szerelme, édes mindenségem!

Sirtam, nevettem, kacagok, zokogok, öröm és fájdalom, hideg és meleg, ború és derű örült gyorsasággal kavargó bennem. Csókódom ajakait, ejlekete haját, általam okozott sebt hábfelher nyakán, kezét, ruháját.

Odalökök lábai elé, fejem ölébe hajtom, két kezemmel derekát fonom át, úgy nézek rá, mosolygó szemébe és hallgatom. Elbeszéli sorsát, a mely ferje mellett mindig kínos vala, azon eset óta pokol löm. Ferje meghalt, vagyonát idegenre hagyta. Más név alatt föllepott az amerikai szinpadokon s gyűjtött annyit, hogy tisztességgel megelöhesen. Így tört ide vissza.

Szólnék terveinkről, szép terveket eszelélek. Három év óta mitse tanultam, tehát nincs diplomám, a mi

allami hivatalnokok, s már is bebizonyítottak, hogy pontosság és megbízhatóság tekintetében egy csöppet sem maradtak hartrabb a férfiaknál. És ha nézzük az alsóbb néposztályokat, vajjon a nő nem-e mindenütt ott van, a hoi a férfi? A munkában épen úgy kijutt a része, mint a férfinak. És ha már a hölgyek ily tevékeny részt vesznek a létért való küzdelemben, így kezünk is öket olyanokká nevelni, a kik e nehéz s nekik kétszerte nehezebb küzdelemben meg is állják helyüket.

A külföldön a nők a férfiakkal egyenlően lelkesülnek a sportért; nálunk csak a löversenyek iránt mutatnak nagyobb érdeklődést. Pedig ez nem jól van így, mert az embersport föléje helyezendő minden más sportnak, mert ez által saját fajunk erősbödését mozdítja elő; ilyen magasra czél elérésére pedig lehetetlen, hogy hölgyeink is ne küzdelemben és eszme diadlra juttatásának érdekében.

A mi pedig a nők sportüzésé illeti, ez oly téma, melynek megoldására egyedül ök vannak hivatva. Hogy a sport különböző nemével foglalkozó hölgyek ma már nem tartoznak a ritkaságok közé, azt tudjuk, s annak idején a bécsi Hartl-fele vívósikola amazonjai be is bizonyították, hogy a szép, gömbölyű karok és kezek nemcsak a kötötű, de a kard forgatására is alkalmasak. Nekem magamnak is Budapestben; nemcsak egy igen ügyes hölgy tanítványom volt, köztük különösen a népszínház kiváló művésznője Kury Klári, a ki nagy kedvvel és egész odaadással tanulta a kardforgatás farasztó, de nemes gyakorlatát, azután a szabadkai színtársulat két művésznője, Hahnel Aranka és Csige Erzsike, kik lelkes baratai a különböző sport-nemeknek.

Hogy hölgyeinknek van-e szükségük a sportüzésre? Ez oly kérdés, melyre bárki nyugodt lelkiismerettel felülhet inegem. Mar csak egészségi szempontból is tanácsos hölgyeinknek a sporttal foglalkozni, mert mint a tapasztalat bizonyítja soha hölgyeink között nem uralkodott annyira a migren, idegesség és még lsten tudta hanyfele variációja a nem kelő mozgás által létrejött betegségeknek, mint most. Pedig — nem mondhatni — hölgyeinknél a sétalasi kedv fokozódott meröben uralkodik és hogy ez így van, erről meggyöződhetünk, ha bármelyik nap delén vagy alkonyan végig tekintünk nemcsak a főváros, de bármelyik vidéki város korzóján vagy sétalásra alkalmas helyén. Pedig az a sétalás, amit hölgyeink tesznek nagyon kevés arra, hogy az által az egészséges testnek megfelelő mozgást nyujtsunk. Hatha most még tekintetbe vesszük a divat által feltalalt mindenféle szorító, húzó, kímző tolettákat, a melyek nem kis mértékben akadályozzák a testet a szabad mozgásban, úgy hogy hölgyeink szinte sietve végzik sétatjukat, hogy otthon, megszabadulva kényelmetlen öltözéküktől, szabadon lelekeztek vehessenek.

Hölgyeink maguk is tudják, s érzik is bizonyára, hogy az ő szervezetük is megkivánja a sportgyakorlatokat, s én nagyon hiszem, hogy az új ezer év kezdődjé hajnala megfogja jelölni az irányt, a melyen haladva a sport és az atletika terén a hazánkért, erős fiatok és egészséges, nem sápadt migrenes leányok nevelhetünk.

Ez lesz az új ezer év bizonyára legszebb és legnagyobb diadala!

HIREINK.

— A turóc-varmegyei általános tanító-egyesület f. évi június hó 1. és 2. napján Turóc-Szt. Márton, az allami iskolák épületében tartja évi rendezés közgyűlését. A közgyűlés tárgyszorazata ez: I. Első nap, június hó 1-én, d. u. 4 órákor az all. iskolák rajz-termeiben előtereztek. Es e 8 órákor az all. iskolák tornacsarnokában ismerkedő estély. II. Második nap, június 2-án, d. e. 10 órákor az all. iskolák rajz-termeiben közgyűlés. Targyai: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Berecz Gyula, Turócvarmegye kir. tanfelügyelőjének beszéde. 3. A muvt közgyűlés jegyzőkönyvének

pedig fontos. De most már, mi az az egy vizsga, midőn ennek révén rövid pár hó alatt enyém a menyország!

Gletkedvömm visszatért. Elszökt a homály, megjelent a hajnalugár. Nap-nap, mellett pontos akrok között ülök, esténként tanulok. Ó vele, lakásban tanulni, forgatjuk a szaraz auktorokat, magolyjuk a sivar jogi formulákat s milyen könnyen megy így! Mikor aztan éjféli felé kifáradunk e robothan, ölemben ül, ragyujt édes hangján ama kis románra, csattog bájosan, csicsereg édesen:

Lennél-e kedvesem?

Igen, igen!

Ülj hát az ölemben.

Igen, igen!

Enyém már a szived?

Igen, igen!

Oh istenem, mily öröm ez!

Itt ül, ölemben ül, karomba dől, hintálom-lóbalom, ringva-ringva himbálom:

Tr-la-la, tr-la-la-la...

Ajakan lassan elhal a dal, szemem lecsukódnak, alomba merül, úgy sugom fülebe:

Tr-la-la, tr-la-la-la.

Eialudt már mélyen, gyöngén helyeztem, becsöndgetem szobalányát, búcsúcsókot lehelek ajkára és magára hagyom. Teleszível, mégis könnyek, víg kedélyvel sietek haza alaimban szóni tovább az édes képeket s reggelre kelve ismét almozodom, latom a hajnalat, a hajnalugárt, sugaraktól övezve őt, hallom is dalat, a gyönyört lehelőt:

Tr-la-la, tr-la-la-la.

Csukosi Ugor.

felolvasása. 4. A nagyméltóságú vallás- és közoktatási min. kir. miniszter úr 67369—1896. sz. a kelt magas rendeletének olvasása. 5. Pályázatok kiütése. 6. Somogyi Géza előadása. A nyelvtanítás direkt módszeréről. 1 órakor az áll. iskolák tornacsarnokában közös ebéd. — Turóc-Szt.-Márton magyar hazafiak közönsége bizonyára szívesen veszi, ha nevében üdvözlötünk jelezzük a közgyűlésben megjelent megyei tanítósnak, s ha nevében ama óhajátunkat fejezzük ki, hogy érezzék jól magukat a város falai között. Isten áldása kísérje a közjóra s a magyar haza szeretetének és nyelvének ápolására irányított minden törekvéseiket.

— **Magyar színészek Turóc-Szt.-Mártonban.** Mint lapunk múlt számában említettük, Nagy Dezső szin tarsulata az elmúlt héten kezdte meg működését városunkban — s tegyük mindjárt hozzá, be is fejezte. Sajnos, nincsen városunkban egy valamire való terem, amely alkalmas volna előlék kulturális célra szolgálni; a létező két terem iskolában van s épen azért — így vizsgák közeletével — azokat meg kevésbé lehet a színészet céljaira huzamosabb időre átengedni. E sajnos körülmény az oka, hogy — bár Nagy Dezső eljáratott bírja teljes rokonszenvedését — csupán 5 előadásra kaphatta meg az áll. iskolák toruartermét. Nagy előadást eddig már megtartott; az ötödik ma lesz. Megkezdte Goldstein Számvál; folytatják Charlie nénevél, Durand és Durand-nal, 3 Kázmérral és ma a Vigéceket adják. Az 5 közül 3 vígszínhazi darab; tehát a műsor elég modern. Az előadásról elég annyit mondandunk, hogy a három Nagy testvér (Dezső, Imre, Kálmán) játsza a főszerepeket; ezzel elmond-tunk annyit, hogy az előadásnak öket illető része kifogástalan volt; Eröss Antónia még a kisebb szerepek is elvezetése tudja tenni az ő kedves, rokonszenves megjelenésével és nagy tehetséggel. E régi kedves ismerősökön kívül Csige Lajos szintén a kiválóbb vidéki színészek közül való és játékukban kifogástalanul állják meg helyüket Recskesi Hermin, Erdélyi Ilonka és Csekői Mihály is. Igazán kar, hogy e partolásra érdemes színtársulat nem tölthetett hosszabb időt körünkben, hogy annyira megkedvelhették volna őket, mint 4 év előtt. Úgy halljuk, innen Zsolnára mennek. Adjon Isten ott nekik nagyobb szerencsét, mint a milyen Mártonban volt.

— **Adakozás.** A helybeli Kereskedelmi s Hitelbank a turócmezei közközből alapra javára 100 frtot, a Lahner 48-as honvédtáborok emlékének Neccpálon felállított szoborra pedig 25 frtot adott. A derék pénzintézet nemes adakozási, valóban követésre méltók volnának más hasonló intézetek részéről is!

— **Jaszai—Somogyi-koncert.** Lapunk zárta előt az az örvendetes hírt vetjük, hogy Jászai Mari, a világhírű művésznő, Somogyi Carola opera-primadonna és Somogyi Mór zongora-művész. körútjuk alkalmából Turóc-Szt.-Mártonban is rendeznek koncertet. A koncert június 12-én tartatik meg; programját a jövő számban fogja közölni. Jegyek Moskóczi F.-né könyvkereskedésében lesznek kaphatók.

— **A M. T. E. közgyűlése.** A Magyar Turista Egyesület idei közgyűlése f. évi június hó 6-án tartja Kőszegen. A Turócmezei Osztályt egy a központ mint a Kőszegi Osztály is meghívta Utóbbi meghívást az alábbiakban egész terjedelmében közöljük: »Melyen tisztelt turista testvéreink! Egyesületi folyóiratunk a »Turisták Lapja« legutóbbi száma közli a központi elnökség által, a városunkban f. é. június hó 6-án (pünkösdvasárnapján) tartandó közgyűlésére szóló meghívót és ezen alkalomból rendezendő kirándulásoknak uti-tervét. Vegtelen örömmel tölti el kebleinket, hogy egyesületünk vezérferfiain és testvérösztályainak képviselőit körünkben üdvözlőn szerencsénk lesz. Mely tisztelttel kérjük szeretett testvéreinket, szíveskedjenek odahatni, hogy minél számosabban jelenjenek meg szerény városunkban, mely mindent el fog követni, hogy itt tartózkodásukat legkedvesebb emlékek közé sorolhassák. Osz tályunk meg csak pár éve áll fenn. — azonban a turista úgy iránt igaz lelkesedésből, az Alpok ide nyuló végáig és ezeket koronázó erdőségek kima-gyuló pontjain, a turista élet igényeinek annyira igyekeztünk már is eleget tenni, hogy nagy örömmel látnánk, ha egyesületünk t. tagjai — szeretett testvéreink — közül minél többen jönnének meggyő-zőnői eddigi tevékenységünk eredményeiről, hogy elismerő szavaikkal buzdítsat, szíves tanácsaikkal további munkálkodásunkra irányt nyerjünk. Jöjjenek kérjük, minél számosabban. Tárt karokkal, igaz magyar vendég szeretettel várja Önöket osztályunk minden tagja, városunknak minden lakója. Testvéri üdvözlétele a M. T. E. kőszegi osztályának megbízásából Kőszeg, 1897. május hó 20-án. Kőszegi József, titkar. Szovjak Hugó, elnök. Somogyi Miklós, alelnök.

— **Felhőszakadás és jégeső.** F. hó 24-én d. u. 1 órakor nagy mennyiségű s mogyoró nagyságú jégeső hullott alá Turócmezeiben, mely a földet vastag réteggel borította el, később pedig valóságos felhőszakadás volt.

— **Új egyház-felügyelő.** A tencsényi ág. ev. egyházkerület f. hó 16-án megválasztotta új egyház-felügyelőjét és pedig Bucek Mihály személyében, a kiről lapjaink, a Vagyólyi Lap azt írja, hogy feddelen előéletű tisztas földműves, ki egy ideig seldszerszállást is foglalatkodott. Tevékeny tagja volt az egyházközség harcias kedvű übbéségeinek és ismeretes volt arról, hogy véleményének kifejezésénél nem igen válogatta meg a szavakat, s egyáltalán

hívtal volt annak, a mit finom modernnak szokás nevezni. Az egyházközség nagyszámú intelligenciájára nyomasztó hatással van az új választás, sőt a boszánkodás és szégyenkezés érzete fogja el, látván azt, hogy ezen reprezentatív állásra egy teljesen képtelen embert emeltek.

— **Dalárdisták Rajecfürdő.** A tencsényi daley-let pünkösdi vasárnapján kirándulást rendez Rajecfürdőbe. A kirándulók délután 4 órakor érkeznek meg s este hangversenyt rendeznek.

— **Szíves vendéglátás.** A besztercebányai főgimnázium növendékei a június hó 20-án Kosokmetőn megtartandó tornaverseny alkalmából, Főlegyháza város közönsége magyar vendégvételre hívták meg, s tiszteletükre fonyos majális rendez. Ez a szíves vendéglátás viszonzása akar lenni annak a testvéries fogadtatásnak, melyben a besztercebányaiak részéről a főlegyházi diákok részületek két évvel az előtt, másrészt, hogy alkalma legyen a felvidéki ifjúságnak megismerkedni az alföldi vendég-szerető magyar népével.

— **Friedmann Mór** ruttkai gyógyszerész, gyógytárat, eddigi helyiségéből, a sétatár mellett levő Kafenda-féle házba helyezte el, az osztály mérnök-ség átellenébe.

— **Villamosapás.** F. hó 27-én délután hatalmas zaporesó vonult végén Turócmezei villám és menydörgés közt. Ezáltal a villám a helybeli csendőrségi lakotnya épületébe csapott le szétrongyalva a kéményt és a falat. Szerencsére emberben nem tett kárt.

— **Fontos határozat.** A közigazgatási bíróság határozata értelmében a magy. áll. vasutak igazgatóságához kedvezményes vasúti jegyek tárgyában beadott kérvények belyegmentesek; tehát jövőben a kedvezményes vasúti jegyekre jogosított állami tisztviselők, tanárok és tanítók családtagjai részére belyegmentesen kérhetik a kedvezményes vasúti jegyeket. Ezzel a fontos határozattal egy régóta divó anomáliának vetteteit vége.

— **A turistaság és a tanítók.** Az Erdélyrészi Kárpátgyűlés a turistaközség körébe a néptanítókat is óhajánna bevenni olyképp, hogy ők egyesületüknek minden tagsági díj fizetése nélkül lehessenek tagjai, díjlatlanul kaphassák honismerető »Erdélyi című folyóiratukat; e mellett az egyesület a tagokul belépő tanítókat utazásoknál kieszközölt kedvezményekben részesíti, rendelkezésükre bocsátja az ország majdnem minden nevezetes pontján rendszerezett turistaszállókát s általában az utazásokra nézve, őket vezető, irányítja. — Az eszme valóban partolásra méltó, és pedig annál inkább, mert az egyesület a fent érintett kedvezményes nyújtásával szemben a tanítóktól egyebet nem kíván, mint azt, hogy a turistaság iránt érdeklődést keltsenek, a nagy közönséget támogatására hívják fel s az egyesületnek a kirándulások rendezésében és más hazafias feladatok megvalósításában minden anyagi áldozat nélkül segítségére legyenek.

Közgazdaság.

Állattenyésztésünk egyik baja.

A nyugatrol importált szarvasmarhak, az angol hus-sertések hova-többnyire nagyobb teret foglalnak hazánkban. S annak dacára még ma sem vagyunk tisztában az azzal, hogy tulajdonképpen melyik szarvasmarha fajta is a leghasznosabb az importáltak közül, azért, mert az ugyanazon fajtat tenyésző gazdak nyilatkozata tapasztalata is eltérő. Kétséget sem szenved, hogy a talaji és egályi viszonyok vidékenként eltérők levén, más és más tapasztalatokra vezetnek a tenyésztőket; e különböző, sokszor homlokegyenest ellenkező eredményeknek mégis legaltalánosabb oka az, hogy az a pirosarka, vagy borzdesz szarvasmarha hazájában sokkal jobb takarmányozáshoz volt szokva, mint a minőben Magyarországon a legtöbb helyt részüel. — Értőtakarmányt pénz a magyar gazda nem igen ad, de a mellett arról sem gondoskodik, hogy elegendő és jó minőségű szalás takarmánya legyen. — Vajjon hány gazdaság van az országban a hol a takarmány, a jó minőségű szena, lohere, luczerna bővében van. — Nagyon sok bizony nincs, a legtöbb helyt már a tél kezdetén nagyon takarekösökoda a szénával, szalma-val pótolván azt részben. Batran felemondhatjuk, hogy állattenyésztésünknek egyik legnagyobb baja, hogy nem rendelkezünk elegendő mennyiségű takarmánnyal, a minek következtében különösen a szarvasmarha lassabban fejlődik, későbben valik értékesíthetővé, s akkor sem kapunk érte olyan ar, mint a minőt kapunk volna jók tartás mellett, talán egy fél évvel vagy egy évvel is korábban.

E körülmények egyik oka, hogy országsszerte általában veve kevés takarmányt természetünk, hogy az utóbbi 10 év alatt a rét-terület körülbelül 100,000 hektarral megcsapadt, a másik pedig, hogy réteink természetüleg nem kielégítő, mert azokat semmi nemű apolásban nem részesítjük. — Így pl. 1891-ben a rétek átlagos termése — országsszerte — hektoronként 22.99 mm. volt, holott pl. Németországban ugyanakkor 32.1 mm., sőt Horvát-Szalvországban is 27.96 mm. volt. — Ezen mindenesetre segíteni kell, az által, hogy a szántó-területen is több takarmánynövényt természetünk, a rétek termőképességét is boronálás, trágyalévi meguntozás, vagy 4—5 métermagas Thomas-salák felhántése által fokozzuk. — Különösen a rétek termőképességének fokozása nagy fontosságu dolog volna,

mert ilyenképpen több takarmányt természetünkönk a nélkül, hogy ezért több szántóföld területet kellene lefoglalnunk.

E csekély fáradság bőven adná meg jutalmát az általálom nagy intenzívbb fejlődésében, minek folytán azok hamarabb válnának piacdekepekké, hamarabb forogna a bennük fekvő tőke, s így okvetlenül nagyobb hasznot mutatna gazdaságuk ezen nagyfontosságu ága.

— **A trieszti általános biztosítótársaság** (Assicurazione Generali) f. évi április hó 12-én tartott 65-ik közgyűlésén terjesztette ki az 1896. évi mérlegét. Az előttünk fekvő évi terjedelmes származás 60 oldalra terjed és mint minden évben úgy az idén is számos rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz. Ezen jelentésből látjuk, hogy a központi igazgatóság a napirend előtt szomorú köteletségnek felelt meg, midőn elhunyt, felejtethetlen, érdemű magyarországi képviselőjéről Rott Józsefről következőképpen emlékeztet meg kegyeletteljesen: »Rott József budapesti képviselő-ségünk főnöke, legerősebb munkatársunk, ki kora ifjúsága óta felülmúltaiban buzgalommal szentelte teljes tevékenységét és szellemének világos adományait a társaság érdekeinek, a mult év végén súlyos betegségnek esett áldozatul. Rott József, elhunyt kartársunk emlékéit mindig tisztelgetben fogjuk tartani és Önök bizonyosan csatlakoznak majd gyászunkhoz és ennek unnepest kifejezést fognak adni.« Az évi jelentésből látjuk, hogy az életbiztosítási osztály díjtartaléka 1896. évi december 31-én 3 682 783 frt 61 kraj. 48 914 760 frt 37 kraj. emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőke összegük 189 549 380 frt 95 kraj. tették ki, míg az év folyamán bevett díjak 7 887 184 frt 57 kraj. ruftak. — A tüz és szállitány-ozítási ágában a díj- és illeték-bevétel 11 660 231 frt 19 kraj. volt; miből 4 694 768 frt 19 kraj. viszontbiztosításra fordítottak, úgy, hogy e tiszta díjbevételek 6 965 463 frtra ruftak, mely összegből 3 315 061 frt 39 kraj. mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitetett át. A jövő években esedékesek való díjközlésznének összege 31 896 255 frt 27 kraj. emelkedett, Karokért a társaság 1896-ban 9 890 288 frt 74 kraj. folyóított. Ehhez hozzáadva, az eioi években teljesített karfizetéseket a társaság alapitása óta karok fejében 201 247 887 frt 35 kraj. nyi tekinthetős összeget fizetett ki. Eoóli a karfizetési összegből házukra 34 542 856 frt 37 kraj. esik mely összeget a társaság 166 000 kareszetben fizetett ki. A nyereségtartalékok közül, melyek összesen 6 554 104 frt 64 kraj. ruftak, különösen kiemelendő: az alapszámban nyereségtartalékai mely 6 225 000 frtot tesz ki, az értékpapirok artoályainagadozása és fedezetére alakított tartalék, mely dacára annak, hogy e czeira egy 300 000 frtos külön tartalék áll fenn, az évi nyereségről kihastott 280 000 frtal 3 849 104 frt 64 kraj. emeltetett fel és továbbá a 80 000 frta rufo ketes követelesek tartaléka. — Ezekben kívül fennal még egy 120 000 frtot kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatlaib esedéges csökkenését kiegyenlisse. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értekekben vannak elhelyezve az idei aualások folytán 61 051 211 frt 83 kraj. 66 174 010 frt 30 kraj. emelkedtek. Ezen értekekből több mint 18 millió magyar értekekre esik. Ezen alkalommal felelimentendők tartjuk, hogy a cs. és kir. felségcs uralkodó család magán és alapítványi uradalmainak Magyar-, Cseh- és Morvaországban levő összes épüetei, leitari készletei és terményei, valamint gyarai túli ezen a trieszti általános biztosító társaságnal (Assicurazione Generalinal) és a termények egy ellen az Assicurazione Generali leanyintézeténél, a Magyar évi viszontbiztosító részvénytársaságnal hosszú időre lettek biztosítva.

Nyiltér.

Az e rovathon foglaltakért nem vállal felelőséget a szerk.

**Foulard-selyem 60 krtól 3 frt 85 krig métere-
ként — japáni, kínai, s. a. t. a legújabb mintá-
zattal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes,
Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig métere-
ként sima, esikok, kockázott mintázott, damaszott s. a. t.
(mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szin és
mintázattal s. a. t.) a megrendelt árukat postabér
vámmentesen a hazhoz szállitva, valamint mintákat
postafordultalval küldenek Henneberg G. (cs. és
k. udvari szállító) selyemgyári Zürichben. Svájcha
címzett levelekre 10 kraj. levelezőlapokra 5
kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt meg-
rendelések pontosan elintéztetnek.**

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liminet. Capici comp.

Ezen hírneves háziész ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalom-
mentes beőbrászásként alkalmazatik közbünyök, szűzöl, fűszál-
szagigatásnál és meghűtésnél és az orvosok által beőbrászá-
sokra is mindig gyakrabban rendeltoék. A valódi Horgony-
Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liminet elnövése alatt,
nem titkos szer, hanem igaz népszerű háziész, melynek egy
háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kraj. 70 kraj. és 1 frt.
évegenkénti ártan, majdnem minden gyógyszerárban kelle-
telben van; fróktár: Török József gyógy-
szerszín Budapest. Bővisárlás alkalmával
igen óvatossal legyünk, mert több kisebbbőrtű
úttazót van forgalomban. Ki nem akar megkő-
rosodni, az minden egyes üvegét »Horgony« véd-
jegy és Richter oszlogyára nélkül mint nem va-
lódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és k. udvari szállító, RUDOLSTADT.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

Table with columns: KIADÁS, ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. Elemi biztosítási ág 1896. BEVÉTEL. Rows include: I. Kiszámlázások (kiszámlázások), II. Üzleti kiadások, III. Leírások és egyéb kiadások, IV. Tartalék függő körök, V. A biztosítási alapok állása a számadási év végén, VI. A biztosítási alapok áthozatala a múlt évről, VII. Függő körök tartaléka a múlt évről, VIII. Díjbevétel, IX. A költségek felosztása, X. A költségek felosztása a múlt évről, XI. Függő körök tartaléka a múlt évről, XII. Díjbevétel, XIII. A költségek felosztása, XIV. A költségek felosztása a múlt évről, XV. A költségek felosztása a múlt évről.

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási ág. (1896).

Table with columns: KIADÁS, ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási ág. (1896). BEVÉTEL. Rows include: I. Esedékes biztosítások és járadékok felosztása, II. Üzleti kiadások, III. Leírások és egyéb kiadások, IV. Tartalék függő körök, V. A biztosítási alapok állása a számadási év végén, VI. A biztosítási alapok áthozatala a múlt évről, VII. Függő körök tartaléka a múlt évről, VIII. Díjbevétel, IX. A költségek felosztása, X. A költségek felosztása a múlt évről, XI. Függő körök tartaléka a múlt évről, XII. Díjbevétel, XIII. A költségek felosztása, XIV. A költségek felosztása a múlt évről, XV. A költségek felosztása a múlt évről.

AVAGYON. Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1896. december 31-én.

Table with columns: Folyó szám, A tétel neve, A, B, Összesen, Folyó szám, A tétel neve, A, B, Összesen. Rows include: 1. A részvényesek adósságvételei a tőke be nem fizetés részéről, 2. Ingatlan bírtok, 3. Városi ingatlanok, 4. Munkaadási bírtokok, 5. Gazdasági termények, 6. Építési alatt álló ingatlanok, 7. Építési alatt álló ingatlanok, 8. Készlet, 9. Készlet, 10. Készlet, 11. Készlet, 12. Készlet, 13. Készlet, 14. Készlet, 15. Készlet, 16. Készlet, 17. Készlet, 18. Készlet, 19. Készlet, 20. Készlet.

Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camilo, Baró Bruck Ottó, Romanin-Jacur-Manó, Baró Morpurgo József, Segré V. HEGEDŰS ÁNDOR, igazgató-elnök. Magyarországi vezérügynökség: Szeberding, Poór.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti ügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatnak és élet-, tűz-, szállítmány- és életpolisztások az Assicurazioni Generali, Jégbiztosítók a Magyar Jég- és viszontbiztosító r-társaság, és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset elleni biztosító társaság számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el.

A t-szt.-mártoni ügynökség: Kuffler Zsigmond.